

BORTOM HORISONTEN

På denna sida finns artiklar som publicerats i Västpricken

VP0104 - Artikel av Lennart Lundin

Någon sa en gång dessa tänkvärda ord: "Den som har varit på långfärd har alltid något att berätta". En normal semester räcker väl till för detta – att dela med sig av nya upplevelser.

En av många frågor uppkommer – vad söker vi på vår resa? Vilka förväntningar har man? Svaren är säkert olika för oss alla, men man gör kanske en semesterperiod orätt om man inte har minnen som kan föda nya drömmar och som kan stimulera till nya resor. Jag ska nedan försöka återge varför jag minns denna resa med bitterljuv styrka. Jag tror jag vet! Vi tycker om att lyckas – att övervinna hinder! Utan prövningar och hinder utvecklas vi inte. Utan några äventyr under semestern får vi inte samma lust till nya spännande färder. Jag vill påstå att hinder och prövningar hör livet till!

Denna sommar har givit mycket segling – inte bara genom det fina vädret utan även av den drivande lusten att upptäcka mer. Redan i slutet av maj bar det iväg till England. Där väntade en nästan ny svensk 43-fotare. Uppdraget var att segla denna från Plymouth till La Coruna i norra Spanien, vilket betyder rakt över Biscaya. Normalt brukar det vara fint väder fram till slutet av augusti, men icke så denna gång.

När båten blivit klar för avfärd var det dags för väderinformation. Upp på marinans kontor för att köra ut en 5-dygnsprognoz. Denna var inte lovande, annalkande oväder med uppåt 20m/s motvind. Jag gick ut något fundersam – vad göra? Flygbiljetterna tillbaka var fastlagda och tiden började bli knapp. Jag såg mig om efter någon "Biscaya-räv" att rådfråga. Lutad mot en fin bil stod en äldre herre som verkade vara seglare. Excuse me, med kan ni ge mig er uppfattning om en översegling med tanke på dessa väderkartor mm, frågade jag. Mycket lustigt att ni kommer just till mig och frågar svarade han. Jag är nämligen överlärare och inspektör för utbildningen av den engelska marinens meteorologer! Vilken tur tänkte jag, nu ska vi höra vad denne expert har att säga. Han var mycket tveksam trots att han seglat över "viken" flera gånger med sin 40-fotare i skiftande väder. Äntligen kom så svaret – är båten bra, besättningen tränad och tiden begränsad så OK.

Alltså sjöstuvning och ännu en översyn och så iväg. Solen sken och vinden var fortfarande ganska svag. När första trafiksepareringen korsats vinkelrätt började det mörkna och vinden tilltog. Seglen minskades efterhand och fartygstrafiken var tät så det gällde att navigera såväl med radarn, alla instrumenten och givetvis med ögonen. I dessa vatten råder starka tidvattenströmmar och när vinden har motsatt riktning så blir sjön ännu sämre. Båten levde sitt liv och seglade framåt med god fart. Efter två dygns segling fick motorn hjälpa till så att vi inte skulle komma alltför långt ifrån utlagd kurslinje.

Några timmar senare hände något – elinstumenten som visar laddning mm började bete sig onormalt. Detta oroadde mig eftersom denna båten behöver mycket ström till frysar, autopilot mm. Av med motorluckorna och upp kommer en kaskad med vatten! Stopp i maskin mitt på Biscaya och dess vågor. Efter en stund konstaterades att en tryckvattenslang sprungit läck på grund av fel kvalitet. Tur vi upptäckte detta i tid eftersom vattnet i kölsvinet närmade sig generatoren. Efter provisorisk lagning iväg igen. Nu dröjde det bara ett par timmar tills det var dags igen med nya slangbrott och allt dricksvatten var borta. Nåja, det fanns annat att dricka och det var ju bara halva sträckan kvar... Frågan uppkom, kan man laga mat utan vatten? Egentligen ointressant eftersom sjön var så grov och spisen alltför livlig. Det fick bli att äta direkt ur konservburken!

Efter dryga tre dygn närmade vi oss land. Det var tät dimma så radarn var till stor nytta dels för själva angörningen med också för att kunna passera alla fiskebåtar utanför kusten. Väl i hamn skyndade vi oss iland till en efterlängtd måltid. Tänk att få äta lagad mat och byta till rena kläder, som vi inte kommit ur på hela seglatsen. När vi kom tillbaka till båten satt ägarna och väntade. Deras båt var nu i Spanien. Den var "ganska hel" och vi alla såg fram emot nya äventyr.

Denna berättelse upplevdes långt bortom horisonten. Frågan uppkommer då – är det bättre längre bort. Det beror naturligtvis på . När vi seglar i Grekland så har det sin speciella tjustning med sol,

värme och annan kultur. När vi, som nu i somras, ledde en eskader till Tyskland så har det sin speciella charm. Då har man sin egna båt med allt vad det innebär. Man kan sin båt och man känner sig hemma. Egentligen är det bara synd att vårt väder är ojämnt och säsongen så kort. Har man möjlighet så varför inte se vad som döljer sig bortom horisonten.

När detta läses har 125 deltagare från vår krets just hemkommit från årets eskader i Grekland.

Denna förlängning av säsongen har blivit alltmer populär så vi fortsätter säkert även med andra varma seglingsvatten kommande år. Upplevelser kan bara åstadkommas så länge man orkar och kan avsätta lite tid – så varför vänta...

Långfärdskommittén arbetar i samverkan med eskader och medelhav för att assistera där färdmålen lockar, men hindren känns för stora. Vi fortsätter att informera med föreläsningar, pärmar och Internet. Välkommen!

Lennart Lundin

S/Y Stephanie